

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमद्वाल्मीकीयरामायणम्

॥ सुन्दरकाण्डम् ॥

षट्चत्वारिंशः सर्गः

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः

श्रीसीतारामाभ्यां नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ सुन्दरकाण्डम् ॥

षट्चत्वारिंशः सर्गः

रावणस्य पञ्चसेनापतीनां वधः

हतान् मन्त्रिसुतान् बुद्ध्वा वानरेण महात्मना ।
रावणः संवृताकारश्चकार मतिमुत्तमाम् ॥ ५.४६.१ ॥

स विरूपाक्षयूपाक्षौ दुर्धरं चैव राक्षसम् ।
प्रघसं भारकर्णं च पञ्च सेनाग्रनायकान् ॥ ५.४६.२ ॥

सन्दिदेश दशग्रीवो वीरान् नयविशारदान् ।
हनूमद्ग्रहणेऽव्यग्रान् वायुवेगसमान् युधि ॥ ५.४६.३ ॥

यात सेनाग्रगाः सर्वे महाबलपरिग्रहाः ।
सवाजिरथमातङ्गाः स कपिः शास्यतामिति ॥ ५.४६.४ ॥

यत्तैश्च खलु भाव्यं स्यात् तमासाद्य वनालयम् ।
कर्म चापि समाधेयं देशकालाविरोधितम् ॥ ५.४६.५ ॥

न ह्यहं तं कपिं मन्ये कर्मणा प्रति तर्कयन् ।
सर्वथा तन्महद् भूतं महाबलपरिग्रहम् ॥ ५.४६.६ ॥

वानरोऽयमिति ज्ञात्वा नहि शुद्ध्यति मे मनः ।
नैवाहं तं कपिं मन्ये यथेयं प्रस्तुता कथा ॥ ५.४६.७ ॥

भवेदिन्द्रेण वा सृष्टमस्मदर्थं तपोबलात् ।
सनागयक्षगन्धर्वदेवासुरमहर्षयः ॥ ५.४६.८ ॥

युष्माभिः प्रहितैः सर्वैर्मया सह विनिर्जिताः ।
तैरवश्यं विधातव्यं व्यलीकं किञ्चिदेव नः ॥ ५.४६.९ ॥

तदेव नात्र सन्देहः प्रसह्य परिगृह्यताम्।
 यात सेनाग्रगाः सर्वे महाबलपरिग्रहाः ॥ ५.४६.१० ॥
 सवाजिरथमातङ्गाः स कपिः शास्यतामिति।
 नावमान्यो भवद्भिश्च कपिर्धोरपराक्रमः ॥ ५.४६.११ ॥
 दृष्टा हि हरयः पूर्वं मया विपुलविक्रमाः।
 वाली च सह सुग्रीवो जाम्बवांश्च महाबलः ॥ ५.४६.१२ ॥
 नीलः सेनापतिश्चैव ये चान्ये द्विविदादयः।
 नैव तेषां गतिर्भीमा न तेजो न पराक्रमः ॥ ५.४६.१३ ॥
 न मतिर्न बलोत्साहो न रूपपरिकल्पनम्।
 महत्सत्त्वमिदं ज्ञेयं कपिरूपं व्यवस्थितम् ॥ ५.४६.१४ ॥
 प्रयत्नं महदास्थाय क्रियतामस्य निग्रहः।
 कामं लोकास्त्रयः सेन्द्राः ससुरासुरमानवाः ॥ ५.४६.१५ ॥
 भवतामग्रतः स्थातुं न पर्याप्ता रणाजिरे।
 तथापि तु नयज्ञेन जयमाकाङ्क्षता रणे ॥ ५.४६.१६ ॥
 आत्मा रक्ष्यः प्रयत्नेन युद्धसिद्धिर्हि चञ्चला।
 ते स्वामिवचनं सर्वे प्रतिगृह्य महौजसः ॥ ५.४६.१७ ॥
 समुत्पेतुर्महावेगा हुताशसमतेजसः।
 रथैश्च मत्तैर्नागैश्च वाजिभिश्च महाजवैः ॥ ५.४६.१८ ॥
 शस्त्रैश्च विविधैस्तीक्ष्णैः सर्वैश्चोपहिता बलैः।
 ततस्तु ददृशुर्वीरा दीप्यमानं महाकपिम् ॥ ५.४६.१९ ॥
 रश्मिमन्तमिवोद्यन्तं स्वतेजोरश्मिमालिनम्।
 तोरणस्थं महावेगं महासत्त्वं महाबलम् ॥ ५.४६.२० ॥
 महामतिं महोत्साहं महाकायं महाभुजम्।
 तं समीक्ष्यैव ते सर्वे दिक्षु सर्वास्ववस्थिताः ॥ ५.४६.२१ ॥

तैस्तैः प्रहरणैर्भीमैरभिपेतुस्ततस्ततः ।
 तस्य पञ्चायसास्तीक्ष्णाः सिताः पीतमुखाः शराः ।
 शिरस्युत्पलपत्राभा दुर्धरेण निपातिताः ॥ ५.४६.२२ ॥
 स तैः पञ्चभिराविद्धुः शरैः शिरसि वानरः ।
 उत्पपात नदन् व्योम्नि दिशो दश विनादयन् ॥ ५.४६.२३ ॥
 ततस्तु दुर्धरो वीरः सरथः सज्जकार्मुकः ।
 किरन् शरशतैर्नैकैरभिपेदे महाबलः ॥ ५.४६.२४ ॥
 स कपिर्वारयामास तं व्योम्नि शरवर्षिणम् ।
 वृष्टिमन्तं पयोदान्ते पयोदमिव मारुतः ॥ ५.४६.२५ ॥
 अर्द्धमानस्ततस्तेन दुर्धरेणानिलात्मजः ।
 चकार निनदं भूयो व्यवर्धत च वीर्यवान् ॥ ५.४६.२६ ॥
 स दूरं सहसोत्पत्य दुर्धरस्य रथे हरिः ।
 निपपात महावेगो विदुद्राशिर्गिराविव ॥ ५.४६.२७ ॥
 ततः स मथिताष्टाश्वं रथं भग्नाक्षकूबरम् ।
 विहाय न्यपतद् भूमौ दुर्धरस्त्यक्तजीवितः ॥ ५.४६.२८ ॥
 तं विरूपाक्षयूपाक्षौ दृष्ट्वा निपतितं भुवि ।
 तौ जातरोषौ दुर्धर्षावुत्पेततुररिन्दमौ ॥ ५.४६.२९ ॥
 स ताभ्यां सहसोत्प्लुत्य विष्ठितो विमलेऽम्बरे ।
 मुद्गराभ्यां महाबाहुर्वक्षस्यभिहतः कपिः ॥ ५.४६.३० ॥
 तयोर्वेगवतोर्वेगं निहत्य स महाबलः ।
 निपपात पुनर्भूमौ सुपर्ण इव वेगितः ॥ ५.४६.३१ ॥
 स सालवृक्षमासाद्य समुत्पाट्य च वानरः ।
 तावुभौ राक्षसौ वीरौ जघान पवनात्मजः ॥ ५.४६.३२ ॥

ततस्तांस्त्रीन् हताञ्जात्वा वानरेण तरस्विना।
अभिपेदे महावेगः प्रसह्य प्रघसो बली ॥ ५.४६.३३ ॥

भासकर्णश्च सङ्क्रुद्धः शूलमादाय वीर्यवान्।
एकतः कपिशार्दूलं यशस्विनमवस्थितौ ॥ ५.४६.३४ ॥

पट्टिशेन शिताग्रेण प्रघसः प्रत्यपोथयत्।
भासकर्णश्च शूलेन राक्षसः कपिकुञ्जरम् ॥ ५.४६.३५ ॥

स ताभ्यां विक्षतैर्गत्रैरसृग्दिग्धतनूरुहः।
अभवद् वानरः क्रुद्धो बालसूर्यसमप्रभः ॥ ५.४६.३६ ॥

समुत्पाट्य गिरेः शृङ्गं समृगव्यालपादपम्।
जघान हनुमान् वीरो राक्षसौ कपिकुञ्जरः।
गिरिशृङ्गसुनिष्पिष्टौ तिलशस्तौ बभूवतुः ॥ ५.४६.३७ ॥

ततस्तेष्ववसन्नेषु सेनापतिषु पञ्चसु।
बलं तदवशेषं च नाशयामास वानरः ॥ ५.४६.३८ ॥

अश्वैरश्वान् गजैर्नागान् योधैर्योधान् रथै रथान्।
स कपिर्नाशयामास सहस्राक्ष इवासुरान् ॥ ५.४६.३९ ॥

हयैर्नागैस्तुरङ्गैश्च भग्नाक्षैश्च महारथैः।
हतैश्च राक्षसैर्भूमौ रुद्धमार्गा समन्ततः ॥ ५.४६.४० ॥

ततः कपिस्तान् ध्वजिनीपतीन् रणे
निहत्य वीरान् सबलान् सवाहनान्।
तथैव वीरः परिगृह्य तोरणं
कृतक्षणः काल इव प्रजाक्षये ॥ ५.४६.४१ ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुन्दरकाण्डे षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥